

Nem éri meg osztalékágon jövedelmet kivenni, ha van a családban nyugdíjas. Nagymamák, nagypapák előnyben. (2018.11.19)

A kormány szakmailag átgondolatlan adókedvezményekkel próbál válaszolni a munkaerőpiaci problémákra. Az átgondolatlan kedvezmények sokba kerülhetnek a költségvetésnek. Nyugdíjasok munkaviszonyban foglalkoztatása esetén csak 15% személyi jövedelemadót kell fizetniük. A munkadók is mentesülnek a szociális hozzájárulási adó alól. **Ez a szabályozás lehetővé teszi, hogy a vállalkozás nyereségét a nagypapán, nagymamán keresztül ki lehessen szivárogtatni kedvező adózási feltételekkel.** 2019-től az osztalék után – egy bizonyos korlátig - a 14%-os eho helyett 19,5%-os szociális hozzájárulási adót (szocho) kell fizetni. Ez egy olyan adminisztrációs egyszerűsítés, ami egyértelműen 5,5%-os adóemelés.

A 14%-os eho-t a magánszemély jövedelméből le kellett vonni, míg eddig a szocho-t a jövedelemre rá kellett számítani. Ebből adódott a 84%-os szabály. 119.500 forintból 100.000 forint a jövedelem. A 100.000 a 119.500-nak 83,68%-a, kerekítve 84%. A 2019-es adótörvényeknél a jogalkotó – korábbi várakozással ellentétesen - szakított a szocho eddigi számításával és nem vonta be az osztalékot a 84%-os szabály alá. Ehhez az Szja tv. 66.§ (1) bekezdését kellett volna megváltoztatni („A *magánszemély osztalékból, osztalékkelőlegből származó bevételének egésze jövedelem*”). Emiatt a korábbi – adótörvények megszavazása előtti - számpéldáimat módosítom, mert még inkább meg fogja érni 2019-től a nyugdíjas családtagon keresztül kivenni a jövedelmet a vállalkozásból.

Ha a tulajdonos osztalék formájában venné ki az adózatlan nyereséget, akkor 2019-ben több mint 40% adót kellene fizetnie az osztalékra vonatkozó jövedelem korláton belül (a jövedelem korlát tulajdonos-tagonként értendő). Ha viszont a tulajdonosok a nagymamájukat, nagypapájukat tanácsadói munkakörben foglalkoztatják, akkor több, mint 25% adó **„családban maradhat”**.

1. számpélda: 100.000 forint nyereség után 9% társasági adót kell fizetni. A megmaradó 91.000 forint adózott eredmény osztalék formájában történő kivétele esetén a 91.000 forint után 15% szja-t (13.650 Ft) és 19,5% Szocho-t (17.745 Ft) kell fizetni. Összesen 100 ezer forint nyereség után $9.000 + 13.650 + 17.745 = 40.395$ forintot. Tehát a nyereség osztalék ágon történő kivétele esetén valamivel több, mint 40% adót kell fizetni.

Ha a tulajdonos kihasználja a tárva-nyitva hagyott kikaput és a nagymamát 100 ezer forintért tanácsadóként alkalmazza, akkor a 100.000 Ft bér után a munkáltató nem fizet szocho-t, a nyugdíjas csak 15% szja-t fizet, azaz **15.000** forintot.

Az egyéni vállalkozóknál is új értelmet nyerhet a „**segítő családtag**” fogalma. Figyelemmel arra, hogy a szociális hozzájárulási adót csak egy felső határig kell megfizetni, ezzel a kiskapuval a néhány milliós nyereségeket lehet eltüntetni. Persze politikai haszna a kommunikációban ennek is lehet: nem csak a munkaképes nyugdíjasokat, hanem a 80-90 éves ápolásra szoruló nagymamákat, nagypapákat is fel lehet használni a kis és közép vállalkozások adóoptimalizálásához.

Szakmailag ugyanilyen átgondolatlan a szocho esetleges évközi változtatása. Ha megvalósulna a „*terv*” és csak július 1-től csökkenne 17,5%-ra a szocho, akkor azon jövedelmeknél, ahol a magánszemély kötelezett a szocho megfizetésre, a 84%-os szabály 85%-os szabályra változna az szja törvényben július 1-től. Emiatt **az szja bevallásban az adózási évet meg kellene bontani első és második félévben szerzett jövedelmekre, mert adózási szempontból nem mindegy, hogy például a nem kifizetőtől származó önálló tevékenységből származó jövedelmet valaki júniusban vagy júliusban szerzi meg. Az osztalékkorláton belüli osztalék kifizetésénél sem lenne mindegy, hogy júniusban vagy júliusban kerül kifizetésre.** De az osztalék korlát év közbeni megoszlása is befolyásolná az osztalék adózását. Ez óriási adminisztrációs többletmunkával járna. Nesze neked adminisztráció egyszerűsítés.

A szakmai dilettantizmus mára már eluralkodott az adózás terén. Az emberek általában nem tudják, hogy az **adószakértők** az adózási szakma segéd munkásai, míg az **okleveles adószakértő** végzettségűek az adózási szakma professzorai (ha engem „*leadószakértőznek*” az olyan, mintha a szakorvost „*lenővéreznék*”). Mégis a fontosabb államigazgatási posztokon, adótanácsadó cégeknél az adószakértők vannak túlsúlyban. A helyzet az 1950-es évekre emlékeztet. Akkor is segéd munkásból könnyebben lehetett gyárigazgató, minisztériumi főosztályvezető, mint a diplomás dolgozóból. Sürgős „*gyomlálást*” kellene elvégezni az adózási szakmában. Első lépésként a csak adózási (NAV-os) gyakorlattal rendelkező adószakértőket kellene azonnali hatállyal törölni a közhiteles nyilvántartásból. Addig viszont **a politikusok úgy gondolják, hogy a foci után az adózáshoz értenek a legjobban. A NAV-nál úgy gondolják, a hatalom pótolja a tudást. Az adóügyben ítélező bírók a tárgyalóteremből úgy zárják ki a szakértelmet, hogy a százalékszámítás általános iskolai anyagát jogkérdéssé minősítik, nehogy a szakértő hozzászólhasson. Volt olyan - Kúria által jóváhagyott – bírósági ítélet, hogy egy százalékszámítás (szorzás) végeredményét a bíróság ítélettel állapíthatja meg, felülírva a szorzás matematikai végeredményét.**

A színvonalatlan szakmai előkészítés miatt az 5%-os lakásáfa kiterjesztése (???) is az EU Áfa irányelv 93. cikkébe ütközik.

Angyal József okleveles adószakértő

+36-20-9429-386, www.angyalado.hu